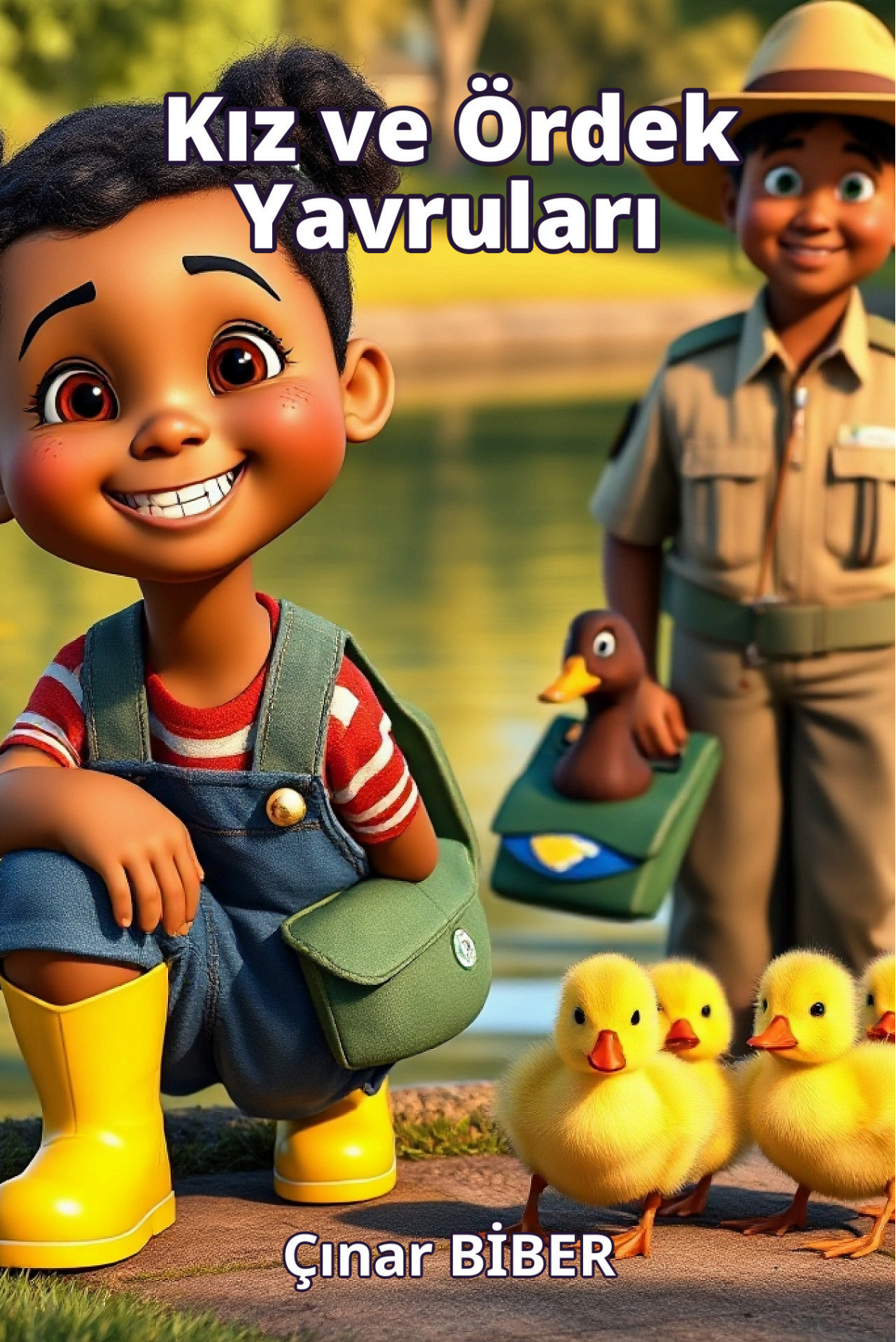

Kız ve Ördek Yavruları

Çınar BİBER

Kız ve Ördek Yavruları

Çınar BİBER

Her sabah kız, parkındaki gölete yürürdü. Sarı yağmur çizmelerini giyer ve üzerinde ördek yaması olan yeşil çantasını taşırdı. Ördek yavrularının annelerinin arkasında yüzmelerini izlemeyi çok severdi. Onların tüylü sarı tüyleri küçük güneş toplarına benziyordu. Gölet, onun için dünyadaki en sevdiği yeri.

Kızın sıcak kahverengi bir teni ve iki kısa topuz yapılmış kıvrırcık siyah saçları vardı. Yuvarlak yanakları çilliydi ve dişlerinin arası açık bir gülümsemeyle gülerdi. Her ördeği ezbere bilirdi. Parlak kahverengi tüyleri ve parlak mavi kanat yaması olan Anne Ördek vardı. Boynunun etrafında yumuşak beyaz bir halka ve parlak turuncu bir gagası vardı.

Ördek yavruları Anne Ördek'in arkasında sallana sallana bir sıra halinde yüzerdi. Bir yavrunun başı kahverengi benekliydi, diğerleri ise yumuşacık sarıydı. Yüzerken cik cik sesler çıkarırlardı. Kız çimenlerin üzerinde hiç kıpırdamadan oturup izlerdi. Ördek ailesi yakınındayken kendini sakin ve mutlu hissedirdi.

Bir gün kız bir sorun fark etti. Ziyaretçiler gölete fazla yaklaşıyordu. Bazı çocuklar koşup bağırıyor, ördek yavruları sazlıklara saklanıyordu. Anne Ördek endişeli görünüyordu. Yavrularını kanatlarının altına topladı. Kız kaşlarını çattı. "Güvenli bir alana ihtiyaçları var," diye fısıldadı. "Dinlenip büyüyecekleri sessiz bir yer."

Kız bütün gün bu sorunu düşündü. Ördek yavrularına yardım etmek istiyordu ama daha sadece sekiz yaşındaydı. Sonra parkta çalışan Korucu Maya'yı hatırladı. Korucu Maya geniş kenarlı bir şapka takar ve elinde bir dosya taşırdı. Sevimli bir gülümsemesi ve ipinde asılı gümüş bir düdüğü vardı. Belki o ne yapılacağını bilirdi.

Ertesi sabah kız park ofisine yürüdü. Kalbi hızlı çarpıyordu ama cesurdu. Korucu Maya oradaydı, dosyasına bir şeyler yazıyordu. "Merhaba," dedi kız. "Göletteki ördeklerin yardıma ihtiyacı var. Ziyaretçiler fazla yaklaşıyor ve ördek yavruları korkuyor." Korucu Maya dikkatle dinledi. "Önemli bir şey fark etmişsin," dedi.

Korucu Maya, yuva yapan kuşların sessizliğe ve alana ihtiyacı olduğunu açıkladı. "İnsanlar fazla yaklaşıncı anne ördekler endişelenir," dedi. "Yuvalarını bırakabilirler ve ördek yavruları kaybolabilir." Kız başını salladı. "Tabela yapabilir miyiz?" diye sordu. "İnsanlardan uzaktan sessizce izlemelerini isteyen tabelalar." Korucu Maya gülümsedi. "Bu harika bir fikir."

Bir masaya oturup birlikte tabelalar yaptılar. Kız her tabelaya bir ördek ailesi resmi çizdi. Korucu Maya büyük harflerle yazdı: "Lütfen yuva yapan kuşlara alan bırakın. Uzaktan sessizce izleyin." Kız tabelaları parlak pastel boylarla renklendirdi. Yaptığı işten gurur duydu. Kısa süre sonra tabelalar asılmaya hazırды.

Tabelaları göletin her tarafına yerleştirdiler. Korucu Maya onları yumuşak toprağa çakıyordu. Kız, ziyaretçilerin sık sık durduğu yerleri seçti. "Burası iyi bir yer," dedi. "Bir de burası, sazlıkların yanı." Toplam altı tabela astılar. Kız geri çekilip onlara baktı. Neşeli ve anlaşılır görünüyorlardı.

Ertesi gün ziyaretçiler tabelaları okudu. Bebek arabalı bir aile durup yazıları okudu. "Oo, geride durmalıyız," dedi anne. "Buradan izleyelim." Diğer insanlar da başlarını sallayıp su kenarından uzaklaştı. Yumuşak seslerle konuştular. Kız bir banktan izledi. İçinde sıcacık bir duygu hissetti. İnsanlar dinliyordu!

Anne Ördek bu değışikliğı fark etti. İnsanlar uzakta duruyordu ve gölet sessizleşti. Yavrularını kıyıdaki güneşli bir yere götürdü. Sıcacık, tüylü bir yığın halinde kestirdiler. Kız ördek yavrularının yuvarlak koyu gözlerini kapattıklarını gördü. Minik perdeli ayakları bedenlerinin altına kıvrılmıştı. Anne Ördek de turuncu gagasını kanadının altına sokup dinlendi.

Ördek yavruları büyüdü ve güçlendi. Sakin suda mutlulukla yüzdüler. Başı kahverengi benekli olan en cesuruydu. Önden yüzüyor, sonra sallana sallana diğerlerine geri dönüyordu. Kız güldü. "Çok hızlı büyüyorsun!" dedi. Ördek yavruları sanki teşekkür eder gibi cik cik sesler çıkardı. Gölet yeniden sıcacık bir yuva gibi hissettirdi.

Korucu Maya göleti görmeye geldi. "Harika bir iş yaptın," dedi kıza. "Tabelalar herkesin yaban hayatına alan bırakmasını hatırlamasına yardımcı oluyor." Kız dişlerinin arası açık gülümsemesiyle gülümsedi. "Ördek yavrularının güvende olmasına sevindim," dedi. Korucu Maya onunla çak yaptı. "Ördekler için sesini yükselttin," dedi. "Yaban hayatını korumak işte bunu demek."

Kız gurur duydu. Parkı her ördek ailesi için güvenli bir alandı. En sevdiği bankta oturup ördek yavrularının yüzmesini izledi. Küçük gagalarını suya daldırıp minik ayaklarıyla su sıçrattılar. Güneş gölette pırl pırl parlıyordu. Her şey huzurlu ve yerli yerinde hissettiriyordu. Ördeklerin gelecek bahar geri döneceğini biliyordu.

O günden sonra kız her sabah göleti ziyaret etti. Her zaman uzaktan sessizce izledi. Diğer ziyaretçiler de aynısını yaptı. Tabelalar herkese nazik olmayı hatırlattı. Ördek yavruları parlak kahverengi tüyleri olan ördeklere dönüştü. Ama kız, göletin yaban hayatı için güvenli bir yuva olmasına yardım ettiği o baharı hiç unutmadı.

Gölet her ördek ailesi için sıcacık bir yer olarak kaldı. Anne Ördek her bahar yeni yavrularıyla yüzmeye devam etti. Kız hâlâ sarı çizmelerini giyiyor ve ördek yamalı çantasını taşıyordu. Ve her zaman hatırlıyordu: küçük sesler bile büyük bir fark yaratabilir. Yaban hayatı ailelerinin güvenli alanlara ihtiyacı vardır ve iyi kalpli insanlar onları güvende tutmaya yardımcı olabilir.